

לתנועת החשמונאים:

- האם אתה מוכן לסכן את מעמדך החברתי למען הפעילות? כן/לא
- האם אתה מוכן לריב עם הורייך למען הפעילות? כן/לא
- האם אתה מוכן לקבל מכות משוטרים או ממתנגדים לעמדתך? כן/לא
- האם אתה מוכן "לשבת" 48 שעות למען עקרונותיך? כן/לא
- האם אתה מוכן לעמוד לדין פלילי ולהישלח למאסר על פעילותך? כן/לא

חוזה דעתך על המישפט הבא: מאחר שמדינת ישראל הוקמה על-מנת לספק פיתרון לבעיית היהודים ברחבי תבל, כל חוק שהיא מחוקקת וכל פעולה שהיא נוקטת, הנוגדת מטרת ייסוד זו אינם תקפות ואינן מחייבות את אזרחיה".
 כאן מגיע הפרק הבא של פעולות הטיורו הללו, והפעם כנגד תושבים יהודים. במהלך הפגנת תנועת

ההתנחלויות, "פורים שפיל" קבוצת אנשים בלתי-מוזוהה, הניחה סדרה של מיטענים ליד בית מישפחת ג'עברי בחברון, השוכן ליד הגדר של קיריית-ארבע. מיטען נוסף התפוצץ ליד אחד ממיסגרי חברון, כמו כן נורו יריות על רכב בכפר יאטה.
 "הפורים שפיל" הביא לחילוקי-דעות עמוקים בקרב המתנחלים, הראים בנפלטי תנועת כך מחרה-יריב וחסרי-אחריות. אמר עליהם עורך-הדין אליקים העזני, חבר מועצת קיריית-ארבע: "רק פרובו-קטור, שמאחריו אולי עומדת מעצמה וזה המעוניינת בהבערת תבערה כאיור, יכול היה לעשות מעשים כאלה". דבריו כוונו לקשרים שהיו לרב מאיר כהנא, עם הביון האמריקאי בארצות-הברית.
 כינוי קשוח פחות ליורדים מקיריית-ארבע טבע בהנהגת חנן פורת, שידד להם "מישיגענערס" (משוגעים ביידיש).
 אין ספק שבקיריית-ארבע, מצוי גרעין אחת המחטרות הימניות ואולי

הדורמיציון, אף היא בהרציון ועוד רימון ממולכד, שהונח ליד המיסגר של הכפר הערבי בית-צפאפא. כל הרימונים נתגלו בטרם הופעלו, ולדעת חוקרי המיטרה נועדו רק כאיום. בבוקר שלאחר גילוי הרימונים, התקשר אלמוני למערכת החרשות של גלי-צה"ל, והודיע שאירגון טי-אן-טי נוטל על עצמו את האחריות להנחת הרימונים ולהצתת המכוניות. יומיים אחר-כך, התפוצץ רימון ממולכד בכפר חוסאן, ליד בית-לחם. אחר הפיצוץ, שוב התקשר דובר של טי-אן-טי ונטל על עצמו את האחריות.
 זרועות-הביטחון משוכנעים כי מניחי הרימונים בירושלים ברצמבר, הם קבוצה מאורגנת היטב, המסוגלת לפעול בסדרת פעילויות בו זמנית, שדומה לאלה שהתנקשו בראשי העיריית בגדה. כמו כן, קיימת ההנחה, שמדובר באנשים שעברו את גיל ה-20 וסיימו את שירותם הסדיר בצה"ל, בעלי מיומנות צבאית כרמה גבוהה. זאת הסיקו החוקרים מן התיחכום

מקום רציחת התלמיד סמיה אבו-בקר במיכללת-חברון טרור לאור היום

ישנן שלוש מיצוות המנחות אותנו: להמליך מלך, לאכר את עמלק ולבנות את בית-המקדש".

● האיש ששרך את "הארץ"

מחותרות הטרור היהודיות של הגדה-המערבית וירושלים, יש שלושה תל-אביכית, שהגיעה לכותרות בשל קשריה עם כמה מצעירי העולם-התחתון בשפלה.

בראשית השנה שעברה, הטיל שופט בית-המישפט המחוזי בתל-אביב יורם גליון, פסק-דין של 39 חודשי מאסר על יוסף ענו. מייד אחרי מתן פסק-הדין, אמר ענו: "אני אלך לבית-הסוהר, אבל בחוץ יקומו כנופיות חדשות... יש בחורים בשכונות, ישנו הרב מאיר כהנא... אני בטוח שיקומו עוד כנופיות".

ענו הקים והנהיג שני גופים מחתרתיים, האחד מע"ץ (מועצת עבריינים צעירים) והשני טי-אן-טי (התל-אביכי). הוא הגדיר את מטרותיו, כמילחמה נגד השמאל הישראלי. הפרט היחיד שיוסף ענו היה מוכן למסור על קשריו עם הרב מאיר כהנא, היה כהודעה שכהנא נכח בכרית-המילה של בנו.
 אירגונו הראשון של ענו, מע"ץ (ששמו השני מועצת-עירקיה-ל) נחשף במחצית השני, 1978. היכה בתדהמה את המיטרה והציבור, אירגון זה הקיף 23 עבריינים, שהיו מוכרים למיטרה כ"פושעים קטנים".

בהחלף החקירה התברר שאירגון זה היה מאורגן כאירגון צבאי-למחצה, עם קצינים וחיילים, אירגון שביצע עשרות פעולות בלתי-מופנחות עד ללכידתו, ביניהן הצתת בניין מערכת הארץ, הצתת מיפעל קרגל בלוד, רהיטי מארס כיפו והצתת אחד מקיני השומר הצעיר.

בעוד שכל חברי מע"ץ הועמדו לדין, לא נמצאו ראיות כנגד יוסף ענו, אך שלושת השופטים בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב, קבעו שהוא היה ההוגה והמנהיג של הכנופיה. הוא זה שהקים אותה, העניק לה את שמה, בחר את ההימנון (עליפי מנגינת חיילים אלמונים למילותיו של אברהם שטרן), אירגן את המתכונת הפיקודית, מינה "נשיא" ו"ראש-ממשלה", "שר" חקלאות" (הממונה על הגניבות החקלאיות בקיבוצים), "שר-תחבורה" (הממונה על גניבת כלירכב) ו"ראש

כרימוניהם מוסדות-דת נוצריים. לטענת חוגים מישטרתיים, מדובר בכמה מבוגרי החשמונאים, המשרתים כיום בצה"ל, בעוד מנהיגם יואל לרנר, כלוא עריין ומרצה את עונשו על הניסיון לפוצץ את כיפת הסלע.

כמה מבוגרי החשמונאים מקיימים קומונה של מתנחלים, באחד מהבתים היהודיים לשעבר, ברובע המוסלמי בעיר-העתיקה של ירושלים. ה"רועה הרחנני" התורן שלהם, הוא הרב אביגדור נבנצאל, בנו של מבקר-המדינה לשעבר, ראש אגודת עטרת ליושנה, הנושא בתואר "רב העיר העתיקה".

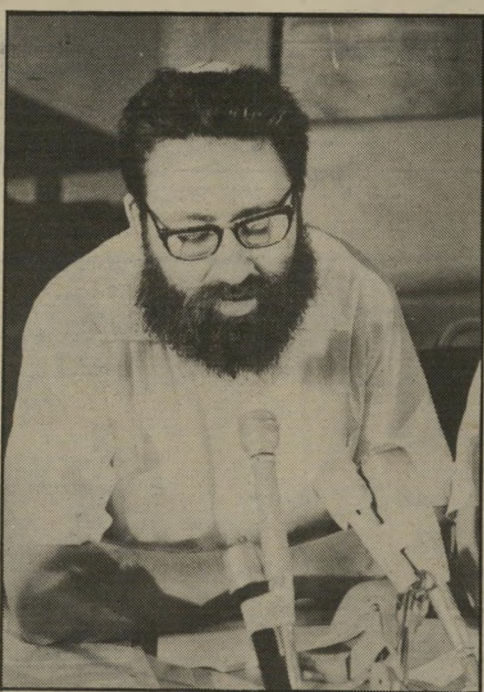
המוטו של החשמונאים הוא שירה של הפיומנאית נעמי שמר: בדרך לכאן פגשתי איש מזוד מאוד/שהולך כמו סהרורי/ממלמל בשקט לעצמו ואומר:/על משכבי בלילות אני שומע קול/פעמון גדול מצלצל/ארץ-ישראל שייכת לעם-ישראל...".

מנהיג נוסף של החשמונאים, המכונים כיום בעגת הימין הקיצוני "הלרנרים", הוא צעיר בשם יורי הלר, ילד-פלא חילוני לשעבר, שאביו מצויף את לישתת ראשי-המשלה במיכתבים, השופכים מרה וגפרית במנהיגי הימין הקיצוני, שהעבירו את בנו על דעתו. יורי הלר נמנה עם עצורי ניסיון ההשתלטות על הרה-הבית, שנעשה בידי חוגים המקורבים לרב אריאל. את אירגונו הגדיר הלר כך: "ישנם כעשרה חברי פעילים שרופים, אחר-כך יש רבים שבאים לשמוע ולהתעניין. המטרה של הקבוצה היא להביא את עם ישראל לייעודים הראויים לו. למעשה

פיגועי הטיורו היהודי

רשימת הפגיעות של כנופיות הטיורו היהודי בארץ, מעידה על הסכנה של גופים אלה להמשכה של הדימוקרטיה בישראל. רשימת כמה מפיגועי הטיורו היהודי רצופה בזה:

- יוני 1980 - חבלה בראשי העיריות שכעה, ח'לף וטוויל.
- פברואר 1982 - חבלה במכוניות בבית-חנינא.
- יולי 1982 - קשר לפיצוץ כיפת הסלע.
- פברואר 1983 - רצח אמיל גרינצוויג.
- מרס 1983 - ה-פורים שפיל" בהר-חברון.
- אוגוסט 1983 - התנק' שות בתלמידי המיכללה המוסלמית בחברון.
- דצמבר 1983 - שריפת מכוניות באבו-ר'תור, רימונים ממולכדים במוסדות-דת נוצריים ומוסלמיים.

לאומן יואל לרנר אידיאולוגיה קיצונית

שער "העולם הזה" 11.6.80 מיומנות צבאית

שבאופן מילכוד הרימונים. חוקרי מיטרה משערים, לעומת זאת, שהפעם מדובר בחיילים בשירות-סדיר, בעלי גישה נוחה למיצבורי רימונים מדרג 26 המקובל בצה"ל, דגם הרימון שקטל את אמיל גרינצוויג. החוקרים מניחים כי מדובר בשאריות מסדרות רימונים, שהשתמשו בהם במלחמת-לבנון, וקשה לאתר את המשתמשים בהם. לדעת חוקרי המיטרה, אכן מדובר במחלת יהודית קיצונית, בעלת רקע צבאי רב וידע מעולה בחבלה. כמו כן, לדעת המיטרה, מונעת הקבוצה על-ידי אידיאולוגיה ברורה וקיצונית, והראייה, שאנשיה לא בחלו למלכד

המסוכנת שבהם. בשבוע הראשון של אוגוסט 1983, ערכו חברי מחתרת זו, התנקשות בתלמידי הקולג' המוסלמי בחברון, פעולה שבה נרצחו שני תלמידים. פעולה זו, שנעשתה לאור-היום, והיתה פעולתה הראשונה של מחתרת-יהודית לאור-היום, מעידה על שיטה מתוחכמת של קבוצה, הנהיגת מדיעות מודיעיניות ומתיכנון צבאי קפדני, המהירות והמיומנות של מבצעי הפעולה, שעשו את מה שעשו תוך רקת ספורות, לא היו מכיישות טרוריסטים איריים.

● ה"לרנרים"

הערכות השב"כ והמיטרה מברילות בין שני סוגי מחתרות יהודיות הפועלות כיום. הסוג הראשון מיומן ובעל כושר צבאי גבוה, והסוג השני הוא של צעירים משולהבים, החסרים מיומנות צבאית. ההערכות הללו מייחסות סדרה של ניסיונות חבלה, שנעשו בראשית דצמבר 1983, לסוג הראשון.
 הראשונה בפעולות נערכה כמורד שכונת אבו-ר'תור הירושלמית, כאשר לפנות בוקר הוצתו שש מכוניות של תושבים פלסטינים, כאשר הגיעו למקום חוקרי המיטרה, העירה אחת מתושבות המקום, שזמן קצר לפני הצתת המכוניות, שמעה אנשים רצים ומישהו צועק בעברית: "מהר, מהר!" לפעולה זו מצטרפת סדרה של מלכודת רימוני-יד במרחב ירושלים, במינור הפרנציסקאני בהרציון, בכניסה לסמינר היווני-אורתודוכסי בהרציון, בכניסה האחורית לכנסיות

שלום-עכשיו, שנערכה ב-12 בפברואר 1983, נגר ניסיונו של שריה-ביטחון דאז, אריאל (ה"אריק") שרון, שלא לקבל על עצמו את המלצות וועדת כהן שבחנה את טבח צברה ושאתילא, מול בניין משרד ראשי-הממשלה, הושלך רימוני-יד צה"לי, מדרג 26 ורצח את אחד מראשי שלום-עכשיו, אמיל גרינצוויג.
 המיטרה והשב"כ תפסו את משלך הרימון כפי שלכדו את מניחי מיטעני החבלה במכוניות ראשי-העיריית בגדה-המערבית. בניגוד לחקירת הנחת מיטעני החבלה, עצרה המיטרה כמהלך השנה האחרונה, הברים שונים באירגוני הטרור של הימין הקיצוני.

אחד מהנעצרים, ששחררו אחרי חקירה קצרה, היה יצחק מעוז, קתולי צרפתי, שיעד עצמו לכהונת כומר בצרפת, שינה את דעתו והתגייס כחד עם אשתו. מעוז ואשתו הגיעו לפני 13 שנה לקיריית-ארבע, מעוז, המועסק בתעשייה-הביטחונית, כמפעל מנועי בית-שמש. ידוע כאחד מתושבי קיריית-ארבע הקיצוניים ביותר, הוא אף הצטרף לניסיון ההתנחלות של אנשי הרב מאיר כהנא בהר-מנחה. מאוחר יותר הוא נתפס בניסיון לפרוץ להר-הבית.

ביחד עם יצחק מעוז, נעצר בפרשת רצח אמיל גרינצוויג תושב נוסף מקיריית-ארבע, ששמו נאסר לפרסום.

● ה"כורום שפיל"

מעט חודש אחרי רצח אמיל גרינצוויג, נערך בהר-חברון אירוע, המכונה בפי תושבי